

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2714/2021
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Весне Поповић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Мића Петровић, адвокат из ... и ББ из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Бисерка Марковић, адвокат из ..., ради службености, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 149/20 од 16.09.2020. године, на седници одржаној 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 149/20 од 16.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 149/20 од 16.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1318/18 од 20.12.2018. године, исправљеном решењем истог суда П 1318/18 од 08.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци тражили да имају право службености и коришћења воде са бунара који се налази на кп.бр. .../... КО ..., пешице, као и неопходним средствима за одржавање бунара и водоводне инсталације у бунару и то на начин ближе описан овим ставом изреке и да се забрани туженој да на било који начин онемогућава тужиоце у коришћењу службености проласка до бунара и око бунара око одржавања бунара и водоводне инсталације природног пада воде као и складиштење материјала неопходног за одржавање бунара и водоводне инсталације док трају поправке и радови, што је тужена дужна да призна и трпи да се ово право службености проласка до бунара и око бунара као и право захватања и коришћења воде из бунара упише у свим катастарским и јавним књигама. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да тужиоци имају право службености коришћења воде са бунара који се налази на кп.бр. .../... КО ..., преко водоводних инсталација које су постављене у бунару и право проласка преко кп.бр. ... КО пешице као и неопходним средствима за одржавање бунара и водоводне инсталације у бунару са ближе описаном службеношћу у овом ставу изреке, па да се забрани туженој да на било који начин онемогућава тужиоце у коришћењу ове службености, као и да се ово право упише у свим катастарским и јавним књигама. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженој солидарно накнаде трошкове

поступка у износу од 408.600,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2018. године као дана пресуђења до исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 149/20 од 16.09.2020. године ставом првим изреке, настављен је поступак у овој правној ствари по жалби тужиоца АА и тужиле ББ као законске наследнице сада покојног тужиоца ГГ бившег из ..., изјављене против пресуде Основног суда у Јагодини П 1318/18 од 20.12.2018. године, исправљене решењем истог суда П 1318/18 од 08.02.2019. године, који је прекинут решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2021/19 од 19.09.2019. године. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда са исправком у ставовима првом и другом изреке и тужба тужилаца АА из ... и ББ из ... против тужене ВВ из ... одбачена. Ставом трећим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца у односу на став трећи изреке првостепене пресуде са исправком и првотепена пресуда у овом делу потврђена.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужилаца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева и дозвољености тужбе са таквим захтевом засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења права стварне службености, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења, поднета је 10.07.2014. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 20.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака.

Међутим, када другостепени суд, одлучујући о жалби тужиоца укине првостепену пресуду и одбаци тужбу, ревизија тужиоца није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку.

Ако другостепени суд по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП, укине првостепену пресуду и одбаци тужбу он то чини решењем као врстом одлуке. Већ само та, формално правна чињеница је довољна да се у тим случајевима елиминише примена поменуте одредбе закона и да се о ревизији одлучује применом члана 420. ЗПП. Осим тога, а што је свакако важније, члан 403. став 2. тачка 3. ЗПП садржи и део који захтева да другостепени суд усвоји жалбу, укине првостепену пресуду, али и одлучи о захтевима странака, дакле мериторно оконча спор. Тек тада, дакле након одлуке о захтевима странака стичу се услови да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП. Поред наведеног, ако се пође од уставне гаранције из члана 36. став 2. по којој „свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву или на закону заснованом интересу“ поменутом одредбом и тумачењем како је наведено не вређа се тај уставни принцип јер се у овом случају не ради о мериторној одлуци другостепеног суда. Решењем којим се одбацује тужба не одлучује се о тужбеном захтеву, а тиме и праву на чије остварење – заштиту је он усмерен, што је и закључак усвојен на седници Грађанског одељења одржаној дана 02.06.2020. године.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић